

Széll László

(Makó, 1903. 05. 09. – Budapest, 1976. 05. 27.)

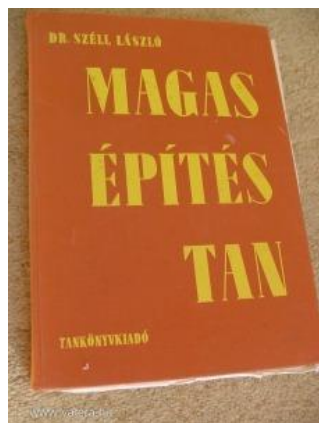
Összeállította: Kovács Eleonóra

Építész mérnök, egyetemi tanár. Szakterülete elsősorban az építéstechnológia volt. Iskola- és gyárépületek, lakóházak tervezése egyaránt megtalálható a munkái között. Viszonylag sok iskolaépület készült a tervei nyomán. Székesfehérvárhoz is két oktatási intézmény tervei kötik a személyét. A korszerű épületszerkezetekkel és építéstechnológiával kapcsolatosan jelentős publikációi jelentek meg. 1973-ban Ybl Miklós-díjat kapott. Tagja volt a Magyar Építőművészek Szövetségének.

Széll László Makón született 1903. május 9-én. Felsőfokú tanulmányait a budapesti Műegyetemen végezte 1922 és 1927 között, ahol később szakterületén ő maga is tanított.

Az 1940-es években az Arvé Károly által vezetett Épület- szerkezettani Tanszék tanára volt, majd az 1950-es években a mérnökkari (Építőmérnöki Kar) Magasépítési Tanszéken oktatott. 1951 és 1959 között Széll László volt a tanszék vezetője. Jellemző volt rá, hogy rendkívüli munkabíráásával korszerűsítette és újjáformálta a tanszék oktatási anyagát. A három féléves magasépítéstan mellett a gépészek számára mérnöki ismereteket, majd a kettévált egyetem időszakában az építész mérnöki karra kerülve a tanszék az építészek számára építéstechnológiát oktatott. Oktatói munkája mellett, s azzal összefüggésben hatalmas irodalmi munkásságot fejtett ki. A szakterületén való publikálás mellett ő maga, de az általa vezetett tanszék tagjai is jelentős ipari tervezői munkákat végeztek (Csaba u. 10, ár kultúrterme, autóbusz-állomások és -telepek tervezése Magyar Építőművészek Szövetségének.

Székesfehérvárott 1937-38-ban az Ő tervei szerint épült fel a nyolc tantermes középfokú gazdasági tanintézet, az egykori M. Kir. Szent István Középfokú Gazdasági Tanintézet épülete (ma a Vasvári Pál Gimnáziumnak ad otthont, Prohászka u. 71.). Az egyemeletes szabadon álló, L alaprajzú, modern épület a vasútállomás nyugati oldalán, a tér általános és részletes rendezési tervének vonalait követve helyezkedik el. (Bővítése 1971-ben zajlott.) A főbejárat előtt, az utcai vaskorlátan az építés évét jelző 1938-as évszám olvasható.

Ugyancsak Széll László nevéhez fűződik egy másik székesfehérvári iskolaépület, a fent említett gazdasági tanintézeti épületéhez közel, a Béke tér 4. szám alatt található egykori Horthy Miklós Állami Polgári Fiúiskola épületének megtervezése 1942–43 között. (Később a Béke Téri Általános Iskola, napjainkban pedig a Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium található benne.) Az egyemeletes, sátozott, földszintjén árkádsorral ellátott praktikus besztású iskolaépület az 1960-as évek elején új szárnyal bővült.

Több gazdasági szakiskola tervezése fűződik még a nevéhez más településeken is, Baján, Kiszomborban, Orosházán, Móron és Tatán jöttek létre ilyen épületek Széll tervei alapján. Egercsehi római katolikus temploma és egészségháza ugyancsak az ő tervezői munkáját dicséri. Más jellegű tervezői feladatnak számít,

Egercsehi templom

de ugyancsak említendő munkája a budapesti Csaba utcában található hatvanöt lakásos OTP-ház (1957) megtervezése, valamint az egykori Klement Gottwald gyár (a későbbi Ganz Villamosági Művek) üzemi épülete terveinek elkészítése 1958-ban.

Már fiatalon, 1928-tól a korszerű épületszerkezetek és ezzel összefüggésben az építéstechnológia foglalkoztatta. Szakterületén publikálva több jelentős szakkönyv, köztük egyetemi tankönyvek szerzőjeként jelentkezett. 1970-ben megjelent „Építéstechnológia I.” című egyetemi tankönyvének előszavában írta: „Az építéstechnológia az építészettudomány új ága. Talán ezzel magyarázható, hogy világszonylatban is igen csekély az átfogó jellegű építéstechnológiai szakirodalom.” Szakírói munkásságával ezt a hiányt igyekezett pótolni.

1973-ban az építészeti tevékenységért kapható legrangosabb szakmai kitüntetésben, az Ybl Miklós-díjban részesült. 1976-ban hunyt el Budapesten. Sírja a Farkasréti temetőben található.

Főbb publikációi:

Magasépítéstan I-II. Bp., 1951.

Építéstechnológia I. Bp., 1970.

Építéstechnológia. Bp., 1972. (egyetemi tankönyv)

Homlokzatképzések. Bp., 1973.

Magas- és lapostetők. Bp., 1975.

Forrás:

Entz Géza Antal (szerk.): Székesfehérvár. Osiris, Bp., 2009. (Magyarország műemlékei) 296, 305. p.

Farkasdy Zoltán: Dr. Széll László 1903–1976. In: Magyar Építőművészet 1977. 14. sz. 63. p.

Karácson Sándor: A Magasépítési Tanszék története.

www.met/bme.hu/tortenet/tortenet.html (A letöltés ideje: 2011. január 14.)

Karácson Sándor: Egy nyolcvanas tanár a régi professzorokról. In: Építészet-Építőművészet. 33. kötet; 2005. október. 3-4. sz. 239–244. p.

Kenyeres Ágnes (főszerk.): Magyar életrajzi lexikon. III. kieg. kötet. Akadémiai, Bp., 1985. 747. p.